

Chwal, Syjonie, Zbawiciela

♩ = 100

1. Chwal, Sy - jo - nie Zba - wi - cie - la, chwal hym - na - mi wśród we - se - la

5 Wo - dza i Pas - te - rza rzesz. I - le zdo - lasz sław Go śmia - ło,

9 bo prze - wyż - sza wszyst - ko chwa - łą, co wy - śpie - wać pie - śnią chcesz.

2. Chwały przedmiot nad podziwy,
Chleb – żyjących pokarm żywy,
Dzisiaj się objawia nam.
Za wieczerzy świętym stołem
Pan go, łamiąc z braćmi społem,
Iście dał Dwunastu sam.

3. Niech brzmi sława w zgodnym dźwięku,
Z serc radosnych, pełne wdzięku,
Niech mu pieśni płyną chwał.
Dzień obchodzimy głośny sławą,
W którym pierwszą Pan ustawa
Rajski stół ten światu dał.

4. W ucztę tej nowego Pana,
Pascha nowym prawem dana,
«Fazy» dawne kończy już.
Przeszłość starą – nowa era,
Cię rozprasza prawda szczerą,
Pierzcha noc przed blaskiem zórz.

5. Co Pan czynił przy Wieczerzy,
Wskazał, że i nam należy
Spełnić ku pamięci nań.
Pouczeni tą ustawa,
Chleb i wino na bezkrwawą
Święcim Odkupienia dań.

6. Dogmat dan jest do wierzenia,
Że się w Ciało chleb przemienia,
Wino zaś przechodzi w Krew.
Gdzie zmysł próżno dojść się stara,
Serca żywa wzmacnia wiara,
Porządkowi rzeczy wbrew.

7. Pod odmiennych szat figurą,
W znakach różnych, nie naturą,
Kryje się tajemnic cud.
Ciało – strawa, Krew – napojem,
W obu znakach z Bóstwem swoim
Cały Chrystus trwa, bez złud.

8. Przez biorących nie łamany,
Nie pokruszon, bez odmiany,
Cały jest w spożyciu bran.
Bierze jeden, tysiąc bierze:
Ten, jak tamci, w równej mierze,
Wzięty zaś nie ginie Pan.

9. Biorą dobrzy i grzesznicy,
Lecz się losów przyjrzy różnicy:
Życie tu – zagłada tam.
Złym śmierć niesie, dobrym życie:
Patrz, jak w skutkach rozmaicie
Czyn ujawnia się ten sam.

10. Kiedy kruszą się znamiona,
Nie wątp, lecz wierz z głębi łona,
Że to kryje ukruszona
Cząstka, co i całość wprzód.
Rzecz się sama nie rozrywa,
Znaków kruszą się ogniwa,
Przez co stan i postać żywa
Znaczonego nie zna szkód.

11. Oto chleb Aniołów błogi,
Dan wędrowcom pośród drogi,
Synów wraca w Ojca progi,
Dawać Go nie można złym!
Figur głoszą go osłony!
Izaak na stos wiedziony,
Jagniąt Paschy krwawe zgony,
Manna ojcom dana im.

12. Dusz Pasterzu! Prawy Chlebie!
Dobry Jezu, prosim Ciebie:
Ty nas karm i broń w potrzebie,
Ty nam dobra okaż w niebie,
Kędy jest żyjących raj.
Twa dłoń, Panie, wszystko zdoła,
Ty nas karmisz z Twego stoła:
Gdzie wciąż ucztą trwa wesola,
W gronie niebian nasze czoła
Na Twe łono skłonić daj!

